

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 877/2015
21.05.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранка Станића и Гордане Ајншпилер-Поповић, чланова већа, у спору по тужби тужиоца А.М. из С., кога заступа пуномоћник М.Ј., адвокат из У., против тужених Р.М. и Б.М., обојице из С., које заступа пуномоћник Ж.Ц., адвокат из Ч., М.А. из С.П., А.Н. из С.П. коју у поступку по ревизији заступа пуномоћник Д.А., адвокат из С.П., А.С.М. из Б., В.М., С.М. 1, С.М. 2, свих са 3., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужене А.Н. из С.П., изјављеној против решења Вишег суда у Ужицу Гж 1099/14 од 15. децембра 2014. године, у седници већа одржаној дана 21. маја 2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене А.Н. из С.П., изјављена против решења Вишег суда у Ужицу Гж 1099/14 од 15. децембра 2014. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Ужицу П 810/10 од 10. октобра 2014. године, одбачена је као неблаговремена жалба тужене А.Н. из С.П., изјављена против пресуде тога суда П 810/10 од 09. децембра 2013. године.

Виши суд у Ужицу донео је решење Гж 1099/14 од 15. децембра 2014. године, којим је одбио као неосновану жалбу тужене и потврдио наведено решење Основног суда у Ужицу.

Против решења Вишег суда у Ужицу, тужена А.Н. је поднела благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијано решење на основу 412. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 125/04 и 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", број 72/11), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужене није дозвољена.

У конкретном случају примењује се одредба Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", број 125/04), у смислу одредбе члана 506. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", број 72/11), обзиром да је тужба у овом спору поднета 14. децембра 2007. године.

Одредбом члана 412. Закона о парничном поступку прописано је да странке могу изјавити ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правоснажно завршен (став 1), и да је ревизија увек дозвољена против решења другостепеног суда којим се изјављена жалба одбацује, односно којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању ревизије (став 3). На одредбу става 3. члана 412. ревидент се позива и у ревизији. Међутим, у конкретном случају ова одредба се не може применити приликом оцене дозвољености ревизије. Овог стога што је истом прописано да је ревизија увек дозвољена против решења другостепеног суда којим се изјављена жалба одбацује. У конкретној ситуацији првостепени суд је решењем одбацио жалбу као неблаговремену, а по жалби тужене другостепени суд је жалбу одбио као неосновану и потврдио првостепено решење. У оваквој процесној ситуацији у смислу наведених одредби Закона о парничном поступку, ревизија тужене није дозвољена.

Са изнетог, а на основу члана 412. став 1. и став 4. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија,
Бранислава Апостоловић, с.р.**